

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1923. szeptember hó 30-án
II. Évfolyam * 19-ik szám.

 Megjelenik havonta kétszer
Cluj—Kolozsváron, Strada
Nic. Filipescu 10. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre - - - - - 75 Lei
Fél évre - - - - - 40 Lei
EGYESSZÁM ÁRA 3LEI

AZ „ARANYKORSZAK” TARTALMA:

VALLÁS ÉS FILOZOFIA

<i>Beszélgetések a halottakkal</i>	290
<i>A pogány istenek szentirati elismerése</i>	285
<i>A két Babilon</i>	285
<i>Nimród, a hatalmas vadász és bejolyása</i>	298
<i>Ninus és Szemiramisz</i>	285
<i>A mīthologia és a Biblia</i>	285
<i>Kérdések és feleletek</i>	286
<i>Dereng a milleneumi korszak hajnala</i>	287
<i>El fog-e jönni Isten országa?</i>	287
<i>Az éjszaka elmúlt</i>	287
<i>Eljött a reggel</i>	288
<i>Az ő készültek napja</i>	288
<i>És az éjszaka is</i>	289

MŰVÉSZET ÉS IRODALOM

<i>Virradat (vers)</i>	286
<i>A szentély megtisztítása (vers)</i>	293

TÁRSADALOMTUDOMÁNY

<i>Új eget és új földet várunk</i>	283
<i>Kérdések és feleletek</i>	296

FELFEDEZÉSEK

<i>Az idők jele</i>	295
-------------------------------	-----

VILÁGKRONIKA

<i>Földrengés Japánban</i>	296
<i>Megkezdődött a polgárháború Németországban</i>	296

Megjelenik minden második vasárnapon
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 44
Szerkeszti Faluvegi István
Előfizetési ára: egy évre 75
fél évre 40
Egyes szám ára 3
Csehszlovákiában egy évre 20 csehszlovák korona
Levelezés és előfizetés címe: Aranykorszak
dandók
Str. N. Filipescu 10. Cluj-Kolozsvár

„UJ EGET ÉS UJ FÖLDET VÁRUNK ÉS TENGER TÖBBÉ NEM LESZ“

ESZAVAKKAL fejezte be Nánássy amerikai magyar református lelkész a református teologia disztermében f. hó 26-án tartott előadását. Nekünk, szenvedő embereknek több szolgálatot tett volna, ha ezzel kezdi meg beszédjét s szépen megmagyarozza a régvárt új földet, új társadalmi rendszert, amely után mindanyian sóvárgunk, amely begyógyítja nemcsak a szenvedő magyarok, hanem az egész szenvedő világ sebéit.

Hogy Isten országa eljöveteléről miért nem szólt, hogy azzal vigasztalt volna bennünket, egy szempontból megérthetjük s ez — Nánássy tiszteletes úr kedvező helyzetében leli magyarozatát. Ott tul a tengeren minden bizonnyal kedvezőbbek az életlehetőségek s az emberek nem igen vágyódnak Isten országa után s ezért másoknak sem hirdetik. Nem tudjuk azonban megérteni az itteni lelkészek állásfoglalását, akik nincsenek éppen rózsás körülmények között. Nem tudjuk pedig megérteni főképp azért, mert nekik amugy is tudják, hogy a fészek puhavágatására nem lehet számítani, mert elérkezett az idő, amidőn a fa, amelyről Jézus Máté 13:31, 32 verseiben beszél, a keresztyénség(?) nagy fája — amelyet az Úr, népe megpróbáltatása céljából engedett meg, avégett tudniük, hogy nyilvánvalóvá tétessék: Urukkal szenvednek-e együtt az igazságért, avagy a kézenyemes fészek kedvéért megtagadják Őt és az Ő igazságát — levágattatik.

Jézus előbb említett példázatában rámutatott arra, hogy az evangéliumi korszak folyamán mint fog kifejlődni egy hatalmas fa, amely előbb mustármagszerű, később azonban ágakat fejleszt, melyen az égi madarak a mennyei, lelki dolgokat képviselő emberek — fognak elhelyezkedni, fészket rakni. Uruk e szavai beteljesültek. A tévedés magva — és nem az igazság magva, mint azt némelyek hiszik — amely az apostoli korban keletkezett gyökeret verni (azon eltévedt vezető útján, akik Isten országát már megala-

kulva látták s ilymódon uralomra törtek s akikhez szólt Pál gunnyal: „Immár megteltek, immár meggazdagodtatok, **nálunk nélkül országot vettetek**... I. Korinthus 4:8) mind nagyobb és nagyobb fává nőtt, mind nagyobb és nagyobb tekintélyre emelkedett ugyannyira, hogy Krisztus után 539-ben már a pápaság hatalmas fájává fejlődött, melyből nőttek ki fokozatosan a különböző hitágazatok, amelyekre rendre-rendre elhelyezkedtek a különböző égi, egyházi elemek. Ezek csiripeltek oly hosszú évszázadokon át s csiripelnek még napjainkban is.

Most azonban időváltozás köszöntött be, minélfogva a fészket el kell hagyni. A puha tollak már nem nyujtanak védelmet. A fa, amely hamisan Isten országát képviselte, vágatik le. A fejsze ennek a nagy fának éppen a gyökerére illesztetett. Az öntudatra ébredt madarak látják a biztos veszélyt, s még idejekorán elhagyják fészkeiket. Némelyek azonban nem sejtve a veszélyt, fészkeik rendbehozásával és tatarozásával foglalkoznak. Ezekről mondotta az Úr Jeremiás próféta szavai utján: „Még az eszterág is az égben megismeri az ő idejét, és a gerlice és a daru, és a fecske, tudják, mikor el kell menni, az én népem nem ismeri az Úrnak itéletét!“ (Jeremiás 8:7) Nem ismeri fel az időszakot, amelyben élünk. E tekintetben a madaraknál is csekélyebb felismerhetőképességet mutatnak. E balga égi madarak talán föl sem ébrednek addig, amig az egész fa ki nem vágatik s velük együtt le nem zuhan. (Jelenések 18:1-3) Az Úr az események ilyenén befejezését látva, mondotta a prófétája utján: „És minden égi madarak elmentek. Ha tekintém, a zsiros tartomány olyan, mint a puszta és minden ő városai (erősebb szervezetei) eltöretnek az Úr miatt és az Ő haragja miatt.“ — Jeremiás 4:25, 26.

Nánássy statisztikai adatai szerint legalább négyszáz felekezet van Amerikában (Istenem, mennyi fészket raktak maguknak az égi madarak!) Tudomásunkra adta, hogy

mindezek szabadon gyakorolhatják vallásos meggyőződésüket. Ott tehát nem kötik az elismerést 200,000 lélekszámhoz, mint itt nálunk Romániában. És itt még egy dolgot jegyzünk meg: ha Jézus idejében az egyházi ügyek intézése a mostani vallásügyi miniszter rendelkezései szerint mentek volna végbe, úgy akkor ő nem számíthatná magát az „orthodox“ egyház elismert, boldog hívei közé, mert hiszen Jézus tizenketted magával nem ütötte volna meg a kívánt létszámot, amelyet az elismerés illetett volna meg. S kíváncsiak vagyunk, hogy a miniszter úr most melyik „elismert“ felekezetnek volna tagja?

Egy másik megjegyzésünk, amelyet örömmel ragadtunk ki a lelkész úr előadásából, hogy ott az állam és az egyház nincsenek szerves összefüggésben egymással, mint nálunk s így, mint államvallás, egyik sem élvez különös privilégiumot. S bibliailag is ez a helyes álláspont! A cseh köztársasági elnök is ez uton halad. (Hát itt nálunk Romániában, állam és egyház, mikor válnak külön egymástól?) Jézus sohasem engedte meg, hogy övéi az állammal összeházasodjanak s azt Isten országának vagy annak részeként ismerjék el s intézkedéseit, mint Istentől jóváhagyott rendelkezést szentesítsék!

Nem! Semmiképpen! A Biblia e helytelen egyesülést paráznaságnak bélyegzi (Jelenések 17 rész) s kijelenti, hogy ez lesz a keresztényvilág (?) bukásának is igazi oka. Az Úr Jézus sohasem engedte meg, hogy az övéi az állam segítőkarjára támaszkodjanak és e segítség ellenértékeképpen Isten, Krisztus, a jog, igazság és szeretet nevében a népet a tévedés utvesztőjébe, s ha úgy kell a vágóhídra vezessék! **Isten igaz népe mindig tiltakozott és tiltakozik ma is az ellen, hogy e föld bármely országa — legyen az még oly demokratikus alapokra is fektetve — Isten országának vagy annak egy részeként is tekintessék!** Oroszországban a Biblia-tanulókat azért üldözi a bolsevista-kormány, s nem engedélyez nekik semmi aktív munkát Isten országa üzenetének terjesztésében, mert orosz testvéreink tiltakoznak a bolsevizmust Isten országának vagy annak részeként is elismerni.

Jézus világosan megmondotta, hogy az Ő országa nem ebből a világból (társadalmi rendből) való s éppen azért mondotta tanítványainak, hogy annak eljöveteleért eképp imádkozzanak: „Jöjjön el a Te országod, s legyen meg a Te akaratod, miként a mennyben, úgy e földön is.“ Az Ő lábnyomait követő „kicsiny sereg“-nek ez ígéretet adta: „Légy hű mindhalálig és (azután) néked adom az élet koronáját.“ (Jelenések 2:10) Ezzel Jézus világosan kifejezte, hogy az Ővéi nem ez életben fognak vele uralkodni, hanem a halálból való feltámadás után — Is-

ten országában. Eképpen mindazon egyház egyének, akik az Ő (Krisztus) nevében uralkodtak (pápák stb.) mindazokkal egybeként akik elismerték, vagy most is elismerik, tiltakoznak egy hallgatólagos beleegyezésükkel az azon hamis elméletre, hogy ez országok Isten országa, ellene vannak Krisztanításának, minélfogva az **antikrisztus rendszert** szolgálják, ha öntudatlanul is, s éppen ezért mind várhatják, hogy az Úr elismerésben részesítse őket, sőt inkább látni fogják igazságos ítéletét, amely e korszak bevégeztésénél fog megnyilvánulni. „Mert imé ez a nap, mint égő kemence és megemésztenek minden kevélyek és minden álnokságnak cselekedői, mint a pozdorja és megégik őket a jövő nap, ezt mondja a Seregek Ura, hogy sem gyökerük, sem águk maradjon.“ — Malakiás 4:1.

Mindazok az egyházfők, akik a népek tanítjái, hogy az uralkodók Isten megbízottai, uralkodnak, s hogy az azok által vezetett rendszabályok Istenéi, s hogy ez országok bármelyik is Isten országa, rágalomzák Isten jellemét, amikor minden igazságtalan intézkedést és intézkedést Istennek tulajdonítanak. Példrevezetik a népet azért, hogy Isten ítéleteit nyujtanak nekik, hogy Isten országáról, amidőn azt hirdetik, hogy **ezek Isten országa**. Emellett kitörlik a sors gény nép lelkéből azon boldog országra gyás és kétség, amelynek eljöveteleért imádkozni: „Jöjjön el a Te országod.“ Nem csuda, hogyha most feltársa a nép előtt az az ország, amely országban fegyverekből kapát és ásót csinálnak s harkozást többé nem tanulnak“, a nép azt látja, hogy ez igazság hirdetőik ámitók és hazugságosok (mert a nép úgy volt és van tanítva, hogy ez országok Isten országa) s képesek, hogy vak vezetőinek kezében elmentesüljék, legyen Isten igaz népe üldözés alatt.

Ez országok mindenike saját nevét, címét és zászlaját viseli, miért is mindenikük kedéseikért **ők felelősek**. És ha Isten Krisztus nevével, az Ők tekintélyük igazságvételével végzik is sok tekintetben munkájukat — hogy annál nagyobb szolgálat adjanak kijelentésüknek és intézkedésüknek — annál jobban növelik Isten és embertársaik előtti felelősségüket, Akinek és annak itélőszéke elé vonatnak, hogy Isten alapján jóknak, avagy gonoszaknak ítélenek. „Mert Isten nem hagyja büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába (anélkül, hogy jogcímét nyert volna) felveszi.“

Az óra ütött, amelyben a nép megismeri az igazi Istent s nemsokára meg fogja ismerni Isten igaz országát is és nem lesz példrevezetve Isten országa ez utánzó ország, amelynek Sátán a láthatatlan ura. — I. Korinthus 4:4; Lukács 4:5, 6.

A MITHOLOGIA ÉS A BIBLIA

VÁLAKI kérdezhetné: milyen összefüggés lehetséges a mithologia és a Biblia között? Nem valószínű-e a mithosz? mig a Biblia „az Igazság vája.“

Mégis figyelemreméltó dolog, hogy sok régi mithikus mesének lényege történelmi vonatkozású és sok dolog, ami ezekben mesészerűnek és képtelenségnek látszik a felületes vizsgáló előtt, beható kutatás után kiderül, hogy rejtett értelme van.

Hogy Babilon, Egyiptom, Görögország stb. régi népeinek a műveltség magas fokán állottak, bizonyítják a hatalmas építészeti munkák a maradványai, melynek állását még a legelőrehaladottabb mai nemzetek sem tudják megjavítani. Ilyen művelt népeknek bizonyára volt valami, önmagukat kielégítő okuk, amely mitikus isteneik tiszteletére indította őket. A Biblia világos vet erre a kérdésre és némi mithologia-ismereget segítségünkre lesznek a Szentírás sok homályos helyének a megértésénél.

A POGÁNY ISTENEK
SZENTIRATI ELISMERÉSE

Az Úr, mikor törvényt adott az izraelitáknak, megparancsolta nekik, hogy semmi szín alatt se tiszteljék a pogány népek isteneit. Azonban sok esetet olvassunk, mikor az izraeliták szándékosan áthágták ezt a parancsot, aminek következtében meg lettek büntetve, míg vissza nem tértek hozzá az egyedül igaz Istenhez. Jeremiás a 44. fejezet 6-19, 25 versekben jegyez fel egy idevonatkozó esetet: „Abban a dologban, ami végett szóltál nekünk az Úr nevében, nem hallgatunk reád, hanem megcselekszünk, amit mi a mi szánkkal fogadunk. Hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjének és neki italáldozattal áldozunk, miképpen cselekedtünk mi és a mi atyáink és a mi királyaink és a mi fejedelmeink JUDA városaiban és Jeruzsálemnek városában, mert akkor beteltünk kenyérral és jó dolgunk volt, és semmi rosszat nem láttunk. De amióta nem áldozunk többé az ég királynéjának füstöléssel és nem áldozunk neki italáldozatot; mindenben szűkölködünk és szűkölködünk miatt émsztetünk. És hogyha mi az ég királynéjának füstölve áldozunk“ stb. Lásd továbbá Jeremiás 71:17, 19 verseket: „Nem látod-e te: mit cselekedtek JUDA városaiban és Jeruzsálem utcáiban? A férfiakat szedegetnek, az atyák gyujtják a tüzet, az anyákat pedig dagasztanak, hogy az ég királynéjának áldozatok készítsenek és az idegen isteneknek áldozatokból áldozzanak, hogy engem felingerel-

Mig a mithológiát tanulmányozók ezt általában elismerik, azt azonban már nem látják olyan általánosan, hogy ugyanezeket az istenségeket éppen közöttünk is tisztelik annak a nagy bálványimádó rendszernek a hívei, melyet a Szentírás „Nagy Babilonnak“ nevez.

A KÉT BABILON

A történelem bizonyítja, hogy a pápaság képmádata, halottszentek és régi tárgyai imádata, szentelt gyertyák, szentelt-víz, stb. és üres semmitmondó szertartása pogány forrásokból van kölcsönvéve. A pápaság mentegetődzése, amint azt Newman bíboros mondotta, hogy ámbár igaz, hogy ilyen dolgok „a démonok imádasának az eszközei és sallangjai, mégis megszenteltettek az egyházba való befogadás által.“ Azonban most már teljesen világos, hogy a római egyház nem volt jogosult pogány szokások és gyakorlatok elfogadására. Éppen ebből az okból a pápaság „Nagy Babilon“-nak nevezetik; a régi Babilon tele volt ilyen utálatosságokkal és ezért nagyon jól jelképezte az evangéliumi korszak bukott egyházát.

Babilon volt az első nemzet vagy ország a vízővön után és ez hozta be a bálványimádást.

Ha összevetjük Jeremiás 51:6-8 verseit, a Jelenések 17:4,5; 14:8 verseivel, akkor azt látjuk, hogy majdnem ugyanazok a kifejezések fordulnak elő. Jeremiás azt mondja, hogy a régi Babilon aranyserleg volt az Úr kezében, mely által az összes népek leitatattak — leitatattak egy hamis vallás borával. A Jelenésekben a „Nagy Babilon“, a „Paráznák Anyjának“ van elnevezve, a szülő rendszer, amely az összes nemzeteket megvitatta utálatosságokkal tele aranyserlegéből, a hamis tanok borát. Amint a tipikus Babilon elcsesett, úgy az ellenjelképes „Nagy Babilon“ is el fog esni és többé soha nem fog felkelni.

Hogy Babilon volt az özönvíz után az első nemzet, azt látjuk az 1 Mózes 10:8-12 versekből. Ez az utalás a hamis istenek tiszteletének az eredetére is rávilágít és a mithologiai történetek bizonyos tételeivel összevetve ezeket, további utmutatást kapunk ezeknek az istenségeknek a lényegét illetően. „Khus nemzét Nimródot és ez kezdte hatalmassá lenni a földön. Ez hatalmas vadász vala az Úr előtt, azért mondják: hatalmas vadász az Úr előtt, mint Nimród. Az ő birodalmának kezdete volt Babel. Ezek Akkád és Kálné a Sineár földén. E földről ment azután Assziriába és építé Ninivét stb.

NIMRÓD, A HATALMAS
VADÁSZ ÉS BEFOLYÁSA

volt az az „ég királynője“, akiben a megtévedt népek annyira bíztak?

Érdek 2:11-13-ban az izraelitáknak egy másik parancsát van feljegyezve: „És elhagyják az Urat, az ő istenét, aki kihozta őket Egyiptom földéből és az ő istenének után jártak a pogány népek istenei közt, akik körülöttük voltak és azok előtt hajtották magukat és haragra ingerelték az Urat. És elhagyják az Urat és szolgáltak Baálnak és Astarótnak.“

volt Baal, ki volt Astarót?

Éppen azt mindenki tudja, a Biblia sokszor utal arra, hogy azonban nem mondja meg, hogy ki volt ez az isten, és még nem magyarázza, hogy a hitetlen zsidók és más népek miért engedelmeskedtek neki oly sokáig. Itt aztán segítségünkre jön a mithologia, melynek tanulmányozása révén rájutunk arra a tényre, hogy Baal istent és az ég királynéja istennőt egyaránt tisztelték különböző nevek és címek alatt.

Miért említi a Biblia külön Nimródot? Mert ő volt az első, aki hatalmassá lett és Babilonia és Assziriá vidékei a mai napig tele vannak Nimród nevével. Mikor Mózes megírta az első könyvet, Nimród akkor már régen nem volt, neve mégis közmondássá lett, úgy, hogy ez volt a népies mondat: „Hatalmas vadász az Úr előtt mint Nimród.“ Az ő hatalma abban állott, hogy vadász volt, mert gondolnunk kell azokra az állapotokra, amelyek az ő idejében lehettek a földön. Csak négy emberpár menekült meg az özönvíztől; de sokféle állat jött ki a bárkából és amint ezek az állatok szaporodtak, könnyen elképzelhető, hogy ezek között a vadabb természetűek milyen félelmet támaszthattak az emberek között. Azt tehát, aki el tudta pusztítani a tigris, a leopárdot, az oroszlánt, az óriás-kigyót, nagy jötevőnek tekintették: olyan ember-

nek, aki mindenk felett áll, akit embertársai tiszteltek és akiről az utódok is megemlékeztek.

Egy egyének általános népszerűsége onnan van, hogy valaki hasznára vagy ártalmára lesz a köznek. Noha a Szentírás közvetlenül nem tesz célzást a Nimród által gyakorolt befolyás természetére, azonban rokonsága jelleméből és egyes körülményekből nyugodtan arra következtethetünk, hogy az rossz volt. Hogy az ő nagyatyja, Hám, romlott hajlamu ember volt, azt 1 Mózes 9:18-25 versei bizonyítják; míg vele kapcsolatban Sém különös áldásban részesült tisztaságánál fogva (26 vers). Így tehát azt látjuk, hogy rövidesen az özönvíz után az emberi-nem két táborra oszlott: az egyik az Úr és az igazságosság oldalára állott, akik közül Semnek vezető szerepe volt, a másik pedig a gonoszság oldalára állott Hám-mal az élén, mint a fő hitetlennel az élén. Nimród ezen utóbbi ágból származott.

Ezért valószínűtlen, hogy ez a mondás, hogy: „hatalmas vadász az Úr előtt“, azt jelentené, hogy ő azon volt, hogy így *tisztelje* az Urat. Ilyen összefüggésben ezek a szavak „az Úr előtt“ inkább lekicsinylését jelenti az Úr hatalmának, mellyel megvédi övét. Meglátva az emberiség fenyegetett helyzetét, Nimród saját vitézségében bizva, mint a világ bátor megmentője lépett a porondra és miután földi hatalmassággá lett, elvonta az emberek figyelmét az Úrtól. Egy olyan Nimród-féle ember csodálatának természetes következménye az lehetett, hogy lerombolta az Isten iránti tiszteletet, ami azután a teremtés tiszteletére vezetett a Teremtője helyett. Hogy a világ röviüdel az özönvíz után hitetlenségbe esett, bizonyítja 1 Mózes tizenegyedik fejezetének első része. Josephus, a nagy zsidó történetíró, ennek megerősítéseként ezt mondja: „A sokaság nagyon is kész volt, hogy kövesse Nimródöt és gyávaaságfélenek tekintette az Istennek való alávetést.“ — Antiquities 1:4-2.

Azonban nem tehetjük fel, hogy a néhány szent türte volna ezt a rosszat anélkül, hogy nem igyekezett volna utját állani ennek a sülyedésnek, mert az Úr népe minden korokban, a derék Ábel idejétől kezdve mindig tiltakozott a bűn ellen. Hogyha igaz az a zsidó

hagyomány, hogy Sem volt Melchisédek (és ez az állítás ésszerűnek és a szentirati hasonló esetekkel összehangban levőnek látszik) akkor, mint „a legmagaságosabb Isten papja“ valami olyan nagyon Herkulesféle lehetett Isten ügyében és állandó ostora a rossz hajlandóságoknak.

Erre ésszerűen következtethetünk a Szentírás elsőforduló Nimródra vonatkozó utalásából. E hatalmas vadászra vonatkozó további adatokat a mitológiában találjuk meg.

NINUS ÉS SZEMIRAMISZ

A már idézett 1 Mózes 10:11 versekben azt olvassuk, hogy Nimród építette Ninive városát. A Bibliatörténet ezen kis adatának a segítségével meg tudjuk, hogy Nimród azonos a klasszikus írók Ninusz királyával. Ninive szó szerint annyit jelent, mint „Ninusz lakóhelye.“ Apollodorus, a történetíró világosan megmondja, hogy Ninusz a Nimród. Sustinus és Diodorus Siculus régi feljegyzései szerint Ninusz hasonló királyi hatalommal van felruházva, mint amelyet a Szentírás Nimródnak tulajdonít. Ninusz, Szemiramisz fia és férje volt. Eusebius szerint ők ketten Ábrahám idejében uralkodtak, mint király és királyné, azonban az időszámítás nagy tudósa Clinton és a ásatásokkal és nyelvészettel foglalkozó híres Layard mindketten korábbi időpontra teszik Ninusz és Szemiramisz uralmát.

A régi Babilon egyik híres szoborműve tényleg vadászok képében ábrázolja Ninuszt és Szemiramiszt az „íjhordó Szemiramisz“ méltó társa az „Úr előtt hatalmas vadásznak.“

Szemiramisz szép, de nagyon romlott nő volt, neki tulajdonítják a pogány vallások sok különös kicsapongó (erkölcstelen) jellegzetességét. Dante, Pokol ötödik énekében úgy írja le Szemiramiszt, mint a pokol (és nem a purgatorium) egyik elkárhozottját és Ninuszt is ugyanebben az összefüggésben említi meg. Noha Dante „látásai“ az ő képzeletének a játéka volt, mégis Szemiramisznak örök büntetésre való elkárhozása, rossz hírét mutatja.

(Folyt. köv.)

V I R R A D A T

Írta: Páncél László

Elmult a sötét éj és virradat köszönt:
A dicső nap ragyog és hint sűgárözönt.
Sűgarai elöl tűnik köd és pára...
S dicsfényével telve a föld nemsokára.

És mintha ártana e sűgár a szemnek,
Sötét éjt kedvelő denevér jellemnek
Kedvetlen e dicsfény; boszút forral vére,
Hogy ne jutna a nap e föld peremére.

S míg a nap szétszórja sűgarát cikázón,
Szétté tekint a dőre dideregve, fázón...
Gondolat kél benne: tehetne valamit,
Hogy föltartóztassa a nap sűgarait?

Ha tudná, hogy minden ereje hiába,
Mert a nap meg nem áll kiszabott útjába;
Arcát e dicső fény felé terelné,
S hódolattal esne az Alkotó elé.

De már közelg a nap, nincs is nagyon messze,
Midőn „szemgyógyírt“ kap elvakult szemére,
S szégyenpír ömlik el arcán s ő felkiált:
Bocsánat! Bocsánat! Áldom a napsűgárt!

DERENG A MILLENIUMI KORSZAK HAJNALA

ASION bástyáin örökös vigyázónak kötelessége, hogy Isten igéjét annak teljességében megmagyarázza, annak úgy keserű, mint édes részleteit. Ezen kötelességünknek mindenkor igyekeznünk megfelelni. Ajánlatos volna, hogy többet foglalkozzunk a Millenniumi korszak dicső fényével, mely az Isten igéje által előre megmondott, mintsem az azt megelőző sötét vészteljes éjszakával. Ajánlatos volna továbbá, — mint azt a Szentírás is teszi — hogy több figyelmet fordítsunk azon alaptanítások teljes megértésére, mely alaptanítások adják meg tulajdonképpen a keresztyén jelleget Isten megáldott népének, mert ezeknek megismerése okvetlenül szükséges arra, hogy Isten országának dicső kiváltságait kiérdemeljük. És most ez a munkálat folyik, az Úrnak munkája: az emberiség közül kiválasztani azt a bizonyos osztályt, mely a Krisztusnak menyasszonya lesz, és mely a Millenniumi királyságban a világ felvilágosításának és felemelésének dicső munkájában ő vele örökös társ lesz. Nem mulasztjuk el rámutatni arra sem, hogy a Millenniumi korszak nem fog bekövetkezni az evangélium prédikálása által, vagy hogy ez a teljes megterítést eredményezné.

Az evangélium tanítása a jelenben csak eszköz, mely által Isten meghívja mindazokat, „kiknek fülei vannak, hogy halljanak“, hogy az ő zászlaját követve haladjanak Jézus nyomdokaiban és eképpen Istennek igazi kiválasztottjává legyenek. De azután, mikor a kiválasztottak száma bételik, a Szentírás szavai szerint ez az eszköz megváltozik és az emberekkel való bánásmód is más lesz. Mert ahelyett, hogy azok tanításokban részesüljenek, kik hajlandók hit által haladni az isteni fénynek világában, az Isten igéje szerint törvények lesznek, parancsolatok és szabályok, melyek megtalmozdítják az engedelmességet, míg szigorú büntetéssel sujtják a hanyagokat; és ahelyett, hogy a világ továbbra is sötétségben maradjon, a föld bételik az Isten dicsősége megismerésének fényével; mert Krisztus és az ő egyháza létszen a világnak, mint igazság Napja, mely eloszlatja a földről a tudatlanságot, babonát és kirágalia a népet megaláztatása sötétségéből, elvezeti a paradicsomi boldogsághoz, mely a Millenniumi korszak végével, kik azt elérni akarnak, elérhető lesz. Emlékeztetbe idézzük azt a körülményt, hogy a legújabb statisztikai adatok szerint manapság 1,200.000.000-nál több a pogány, míg egy évszázaddal ezelőtt számuk csak 600.000.000-ra csökkent. Itt látszik meg legjobban a hittérítők egy évszázados munkásságának a tiszta eredménye: éppen kétszer akkora a pogányok száma most, mint volt száz évvel ezelőtt. Ha valaki még mindig úgy gondolja, hogy a Millenniumot csakis az evangélium hirdetése által érhetjük el, jusson eszébe, hogy a Szentírás azt sem tanítja. Jusson eszébe továbbá, hogy ha sikerülne is manapság mind azt az 1,200.000.000 pogányt azon névleges keresztyénségre téríteni, mely jelenleg a művelt országokban uralkodik, a Millennium még akkor sem jönne el, mert a mostani keresztyénség épp oly távol áll a Millenniumi helyzettől, mint a pogányság. Elégedetlenség és boldogtalanság jelen nagyobb tért hódít a művelt nemzetek között, mint a pogányok körében. Józan ésszel fel sem foghatjuk, hogy emberi törekvés képes volna e világot olyan állapotba hozni, melyre hivatkozunk a Miatyánknak, mikor imádkozunk: „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.“

"El fog-e jönni az Isten országa?"

Józan ésszel vizsgálva a dolgot, arra a megállapításra kell, hogy jussunk, hogy csak két út áll előttünk nyitva: (1) vagy nem fogadjuk el a Bibliát, mint ihletett és megbízható tanítást és ezzel együtt elvetjük annak számtalan hivatkozását Istenre és az ő országára, mely az egész ég alatt ki fog terjedni, mely előtt minden térdnek meg kell hajolni és minden nyelvnek meg kell vallani az Istent, és amely országának Krisztus lesz a királya és az ő egyháza az igazi kiválasztottak az ő menyasszonya, mint örökös társak lesznek vele az ő országában; vagy pedig (2) el kell ismernünk azt, hogy ezen királyság, melyet a Szentírás oly tisztán tár elénk, más eszközök által fog megállapíttatni, mint azt a keresztyénség többsége a múlt században is már remélte. El kell fogadnunk a Szentírás ama tanítását, hogy a mi Urunk másodsor csak azért jön el, hogy ezt a királyságot megalapítsa és akkor, midőn eképpen az ő nagyhatalmát birni fogja, megalapítja az ő szabályait az emberek között, amely kényszer utján is végre fog hajtani, mint a Szentírás nyilvánítja és nem pedig csak az evangélium prédikálása által, mely akkorra már bevégezte hivatását és a választottak egybegyűjtését, az engedelmeseket, a menyasszonyi osztályt.

Tekintettel ama körülményre, hogy már több esztendeje nyíltan kijelentjük szóval és írásban is, hogy az Isten országának megvalósítása közel van, és hogy „létszen a nyomoruságnak ideje, melyhez hasonló nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni mind ez ideig“, mely azt meg fogja előzni, csöppet sem csodálkozunk hát azon, hogy a jelen elégedetlenségi és gazdasági válsággal kapcsolatban önkénytelenül is felvetik sokan a szövegünkben említett kérdést: „Mit mondasz az éjszakáról, hogy nincs-e ezen két tény között valami okozati összefüggés?“ Talán ez már a kezdete ama nyomoruságnak, melyben az evangéliumi kor bezárul és a Millenniumi áldást hozó nap bevezetődik? „Az isteni terv a korszakokban“ című műben, melyet több, mint két millió példányban olvas a gondolkodó nép, amelyek közül többen már több éve figyelemmel kísérik azon események leírásának igaz mondasát, melyek ezen „aratási“ időre vonatkoznak, amely időszak átmenetet képez az Evangéliumi és a Millenniumi korszak között. Amint azt már kimutattuk, amint közeledünk a végponthoz, az emberiség között is az elégedetlenség mindig nagyobb mértékben növekedik. A Szentírás világosan értésünkre adja, hogy mindaz, ami el fog következni, hasonló lesz annak a szörnyű zavarnak, amelyen a zsidó nemzet ment keresztül Krisztus után 73-ban, mely az ő nemzeti alkotmányuknak is véget vetett. Ismét, amint azt már magyaráztuk, az apostol ezen következő nyomoruságot egy szűlni akaró asszony rajadásához hasonlítja. Ezen képlettel teljes összhangzásban van a mi várakozásunk, hogy tudniillik számtalan vonaglás és halálküzdelem vár a keresztyénségre, mely küzdelem a végletekig fokozódik mindaddig, míg a jelen intézmények ki nem halnak.

„Az éjszaka elmúlt“

„Az éjszaka elmúlt; a nap elközelgett“, jelentette ki az apostol 18 évszázaddal ezelőtt. (Róm. 13:12) Az éjszakának egész időtartama hatezer év s így az apostol joggal állithatta, hogy az éjszaka elmúlt, mert akkor már több, mint kétharmad része eltelt. Ezen

mindeniütt használt bibliai képlet kifejezésének az értelme a következő: A halál és bűn uralmának az időszaka hasonló az éjszakához, a sötétségnek és tudatlanságnak korszakához. Joggal kiált fel a próféta: „Estve siralom vagyon, de reggel öröm.” (Zsolt. 30:6) Ezen sötét éjszakának a tartalma alatt ésszerű becsülés szerint huszezer millió ember szállt alá a sírba, a sheolba, hdesbe, a halálba és ezek közül csakis azok, kik a Szentírás által ismerték az isteni tervet, tudják, hogy Isten mindenki számára fentartotta a feltámadást és azután a lehetőséget, hogy akiknek akarátjuk van, elnyerhessék a tökéletességet és az örök életet. Dávid próféta is megemlékezik a Millenniumi korszak hajnalán beállandó feltámadásról, kijelentve, hogy örömben részesülnek mindazon milliók, kik most sírnak nemcsak elhunytaik fölött, de saját maguk szomszédjaik és barátjaik szellemi, erkölcsi és testi tökéletlensége miatt.

Mily örömeiket fog hozni ezen új korszak reggele az emberiségnek? A „kicsiny seregnek”, az Isten barátainak, kik Mesterüknek nyomdokaiban az önfeláldozás keskeny ösvényén haladtak, azt az örömet hozza, hogy részesülni fognak az első feltámadásban és feltámadnak dicsőségre és halhatatlanságra. Az emberiség többi részének pedig áldást hoz, mert a Megváltó és dicső menyasszonya révén meglesznek szabadítva a végtromlás, a bűn és halál béklyóitól. Ne csodálkozzunk tehát azon, ha a Szentírás a jelen időt éjszakának mondja, melyben „sötétség borította a földet és homályosság a népeket.” (Ésaías 60:2) A jövődőt áldásteli napugárnak tünteti fel, mely nemcsak a Sátántól — ki ezer évre le lesz láncolva — fogja megszabadítani az emberiséget, de az engedelmesség által szabadulást hoz minden fájdalomtól, tökéletlenségtől és a haláltól, mely a jelenben annyira fogva tart minden teremést! Ne csodálkozzunk tehát azon, ha azok, kik hajdanta ezen igazság főbb részeinek csak egy részét is átértették, mennyire el voltak ragadtatva. Ne csodálkozzunk azon, ha a Zsoltárnak Istentől ihletett írója ismételtelen is köszönetet mond Istennek a jövődöbéli reményekért, mikor eljövend majd az Urnak országa és az Úr leszen e földi nemzetek uralkodója s annak minden teljessége neki ad hálát és az ő nevének engedelmeskednek mindenek! És ne csodálkozzunk azon, ha az apostolok vágyakozva tekintettek a mi Urunk második eljövetele elé és kérték: „Jövel azért Uram Jézus!” És végül ne csodálkozzunk azon, ha az a gondolat, mely a korai keresztyéneket oly buzgóságra és igyekezetre serkentette, még barátait is, „kik esmérék vala, hogy azok Jézussal voltak volna”, bámulatba ejtette. (Csel. 4:13) Mert ők remélték, hogy részesülni fognak abban a királyságban, melyet ő megígért akkor, mikor monddta: „Aki győzedelmes leszen, együtt ítetem velem az én királyi székemben”; és ismét: imádkozzatok, Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, mint mennyben, úgy itt a földön is. — Jelenések 3:21; Máté 6:10.

„Eljött a reggel”

Szövegünkben a próféta a jelen időt veszi alapul és válaszolva azon kérdésre, vajjon a bűn, a tévedés, a babona és szomorúság éjszakája nem mult-e még el, válaszolja, hogy a reggel eljött. A mi értelmünk szerint a hajnal már több, mint egy évszázaddal ezelőtt kezdett pirkadozni — az 1799. évben. Ez év fontos időt jelent a Szentírás szavai szerint, mert ezzel vége szakad a prófécia időszaknak, melyet általános felébredés, felvilágosodottság és a tudománynak nö-

vekedése minden vonalon fog követni, mely mintegy előkészítésül szolgál a Millenniumi napra és annak nagy munkájára. A legkorábbi felébredést vallásos téren látjuk, mert a nagy Bibliai Társulatok azon időtől számítva, majdnem mindegyike 15 éven belül lettek alapítva és a legnagyobb ezek közül csak tíz éven belül. Istennek azon ígéje volt az a fákllya, mely a legjobb gondolkodásukat vezette az ő legnagyobb kezzeivel, melyek e század alatt következtek. Míg manapság a teológusok és egyetemi tanárok, és egyáltalán a világnak kiválóbb alakjai a „magasabb kritikának” a hatása alatt elvetették a Bibliát, ami azt jelenti, hogy a Biblia elveszítette volna a hitelét és az övékét. Ők hiuk lettek képzelődésükben, akiknek az Istennek saját önhittségükben, gondatlanok Isten ígéjének magyarázásában és ennek az lett a következménye, hogy ők ma teljes sötétségben vannak az időt és korszakot illetőleg, melyben mi élünk. Ezért van az, hogy a világ Isten nélkül való, mert nincsen olyan vezérük, akire bizvást tekinthetne vezetőül holott arra a felülről jövő bölcsességre a jelen időben igenis nagy szükség volna.

A Szentírás az 1799. évet követő időszakot két részre jelöli meg: (1) az ő előkészületük napja (Nálam 2:3); (2) a végső idő (Dániel 12:4) Ez azon időszak, melyet a Szentírás által „jelen való gonosz világ”-nak nevezett korszak, és amely bevezeti az új korszakot, melyről az apostol ezt mondja: „Új égi földet várunk az ő ígérete szerint, melyben lakozik az igazság.” (Gal. 1:4, 2; Pét. 3:13) Minden gondolkodó ember az első pillanatra is tisztában lesz azzal, hogy ezen korszak a legcsodálatosabb és a világ történetében, oly korszak, melyben a legnagyobb változásokon megy keresztül az emberiség. A sötétség Fejedelme meg lesz fosztva az ő hatalmától és helyét a világosság Fejedelme foglalja el. Krisztus és az ő dicsősített menyasszonya. Az előkészületük napján előreláthatólag két momentum lesz jellemző, melyet az alábbiakban fogunk röviden fejteni:

„Az ő készületük napja”

(1) Egy ily csodálatos nap, mint aminőnek ezt Szentírás is jellemzi, kell, hogy méltóan előkészíté is legyen. Kell, hogy hajnalpir előzze meg az igazságosság Napjának a felkeltését, mielőtt dicsőséget és áldást hozó sugaraival melegítene a földet. És nem találjuk mi is? Nem az egész világ ébredezik a sötétség, tudatlanság és babonának évszázadokon keresztül tartó álmából? Új gondolatok, új értelmiség és új érzések tudatára ébredeznek az emberek. Nem-e ez az egyedüli elfogadható magyarázata azon csodálatos előrehaladásnak a gépészet, vegyészet stb. és egyáltalán a tudomány minden ágában? Nem a feltalások korszaka-e ez? Nem teljesen megfelel-e ez a próféta ama kijelentésének, hogy az „ő előkészületük napján, a végső időben sokan futnak ide s tova és tudomány is bővebben lesz?”

De sajnós, ez a felvilágosodott, ez a tudományokban megőregbedett mai világ nem ismer Istent a helyén, hogy neki köszönné a jelen áldásokat a helyén, hogy ezeket, mint a Millenniumi korszaknak a Szentírás által is megjövendölt előjelei gyanánt tekintené, az ellenkezőjét találjuk. Az új találmányok csakis a korral járó előrehaladásnak köszönnek, melyet karöltve teljesen ki akarják küszöbölni az időtlenbe vetett hitet, eképp eldobva magától a vezető fákllyát is. Innen van az, hogy ők a vezető-fákllya hiányában a kora reggel szürke homályában nem látják

az egyenes utat elálló követ és nem is veszik észre a hitelenségnek azt a mélységes árkat, melybe iszonyatos sebességgel esnek.

(2) Ha az egész világon csak szentek, hívők, engedelmesek és Istent-szeretők volnának, akkor ezen áldások, melyekhez mostanáig jutott a világ, az egész emberiség kölcsönös javára szolgálna. De be kell ismernünk, hogy kevesen vannak olyan szelleműek, akik ezt teszik, míg az emberiség legnagyobb része úgy a névleges egyházakhoz tartozók, mint a különállók, e világ szellemétől áthatva önzővé lettek. Ezért van, hogy bár ez áldás, mely napjainkban minden vonalon annyira előradott, hogy annak hatását többkevesebb részben az egész emberiség megérzi, főképpen mégis csak egynéhány világszerinti bölcs embernek a kezébe van összpontosulva és csak annak van javára és azt vesszük észre, hogy az évtizedek növekedő világosságában a világnak legragyogóbb érzületei — őszintesége, ügyessége, növekedőleg önzővé változik át. Nincsenek megelégedve a nagy pazar fényvel, ami van nekik, de még többet óhajtnak. Csodálatraméltó buzgósággal, eréllyel és ügyességgel megvalósítanak óriási terveket és bár ez emberiség gazdagon meg van áldva a lángésznek ez eszközei által, de naponként nagyobbodik azok száma, kik átlátják, hogy a világi javak összesége és annak majdnem összes alkalmatosságai mindinkább a felhatalmozódott tőke és trusztok kezébe kerül. Mig most egy értelmes belátású ember elismeri azt, hogy a tapasztalatok által az áldásnak bizonyos része őreá is háramlik, és hogy az ő sorsa a jelenben sokkal jobb, mint elődjének a sorsa volt, a nagy tömeget mégis a pénzszerzési vágy tölti be. Valósággal éhezi a gazdagságot és egész vágyakozásukat a gyors meggazdagodás tölti el. Következésképpen az áldásnak ez a csodálatos napfénye ahelyett, hogy hálával, köszönettel, boldogsággal, megelégedéssel és dicsérrettel töltené be az emberiséget a minden jóknak adója iránt, annak mindig jobban, jobban az ellenkezőjét, a boldogtalanságot, meg nem elégedést, gyűlöletet, visszaronást eredményezi, amiket az apostol „a test és a gonosz munkájának nevez.” Az anyagiak után való törekvést látjuk mindenütt, amely azt eredményezi, hogy azok, akik már valamelyes anyagi javakra tettek szert, befolyást gyakorolnak a jelenre és a jövőre is. Az eredménye ennek pedig az, hogy ezáltal előidézik maguk ellen azt a keserű ellenszenvet, amit kiválóan illusztrál az a sok oktalan és igazságtalan támadás azon tőkésék ellen, akik sokkal igazságosabban és jótékonyabban, mint a saját útján őket támadók legnagyobb része. Mindenesetre mi nem beszélünk részletekben, hanem csak nagy általánosságban.

Nem beszélünk az önzés fokairól, hanem csak arról a kétségbevonhatatlan tényről, hogy az önzés, mint fő-elv, mindinkább befolyásolja egy a gazdagot, mint a szegényt, mely önzés nagy gyorsasággal vezet ahhoz a tetőponthoz, amelyről az Írás mutatja, hogy rövid időn belül elérjük a nyomoruságnak azon idejét, melyhez hasonló nem volt attól fogva, hogy a nép kezdett lenni mind ez ideig. (Dániel 12:1) Urunk maga is hivatkozik ezen proféciaira és ő is úgy adja elő, — amit mi hiszünk is — hogy úgy leszen azzal a hozzáadott bátori ígérettel együtt, hogy azután ilyen nyomoruság többé nem leszen. (Máté 24:21) Ezen nyomoruságunk a hatása az igazságosság uralkodásának megalapításakor, a világosság birodalmában, az isteni gondviselés által annyira fog győzedelmeskedni, hogy ahhoz hasonló többé lehetséges nem lesz. Arról a dicsőséges milleniumi időről a Szentírás a következőképpen nyilatkozik: „Az igazságot

megtanulják a földnek lakosai.” (Ésaiás 26:9) Meg fogják tanulni, hogy az igazságosságnak utai, az arany szabálynak az utai. De ez időt vesz igénybe és kétségtelenül a nagy tanulmány, amely következik az önzés uralma végén, értékes előkészület lesz a világ számára, hogy megtanulja a szeretet törvényeinek előnyeit.

„Az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld” — mondja a próféta. (Habakuk 2:14) És ismét az igazság napja fel fog kelni és egészség leszen az ő szárnyai alatt.” És akkor az igazak (Krisztus és dicsőséges egyháza) fénylenek, mint a nap az ő Atyjuknak országában.” (Malakiás 4:2; Máté 13:43) „Akinek van füle, hallja.” „Azon a dicsőséges napon az ítéletet és az igazságot mértékre vonzom és mind az egész földön lesznek az ő ítéletei.” (Ésaiás 28:17; Zsolt. 105:7) Így jut mindenki majd az igazság ismeretéhez és így nyer elegendő alkalmat az engedelmességhez. Ezen időnek felemelő és elősegítő hatása között minden jóra igyekező jutalmazva leszen, míg ellenben minden lélek, mely gonoszul cselekszik, sujtva leszen javító büntetéssel. Végleges és örökös megsemmisülés csakis azokra lesz kímérve, kik határozottan és szándékosan visszautasítják, hogy az isteni rendeléssel összhangzásba jöjjenek, és akik a szentség útján vonakodnak a tökéletes örökélet felé haladni. — Ésaiás 35:8.

„És az éjszaka is“

Szövegünk egész határozottan mutatja, hogy bár végére járunk már a hatezer évig tartott éjszakának, bár dereng már az új felszabadulás korszakának reggele és a pirkadó hajnal már sok alvót ébreszt fel, mégis egy sűrű sötétségnek rövid éjszakája, egy kora reggeli zivatar, melyet a Szentírás rettenetesnek mond, fogja a nap felkeltét megelőzni. A Szentírás többféle képletet használ ezen rövid időszak magyarázatára, melyet a Biblia „a harag napjának” nevez. Ezen időt néha zivatar, szélvész, sebes és iszonyatos forgószél jelképezi. Néha vízvözönnel, máskor pedig tűzzel van jelképezve, mely a földet elolvasztja. Ez utóbbi jelképet félreérti ugyszólván majdnem az egész keresztyénség, mert ők a szó szoros értelmében a földet valóban megégni remélik, holott éppen ellenkezőleg a Szentírás egész határozottan mondja: „A föld mindörökké megmarad.” (Prédikátor 1:4) „Annak-okaért várjatok engemet mind a napig, ezt mondja az Úr, melyen felkelek a prédálásra: mert az én végezésem az, hogy egybegyűjtsem a népeket, hogy egybegyűjtsem az országokat, hogy kiöntsem azokra az én haragomat, az én haragomnak teljes busulását: mert az én haragomnak tüze miatt emésztetik meg az egész föld.” (Sofonias 3:8) Mi máris tamui vagyunk a nemzetek összesereglésének, amint össze vannak hozva gőz és villamosság által. Kína manapság közelebb van New-Yorkhoz, mint egy évszázaddal ezelőlt Pittsburg város volt New-Yorkhoz. A nemzetek tömörülése társadalmi és pénzügyi érdekeik szempontjából oly általánossá fogja tenni a jövőndő vízvözönt, mint az ennekelőtte lehetetlen volt, és a jelen intézményeket futó tűzhöz hasonló gyorsasággal fogja fel-emésztetni a könyörületnélküli anarkizmus. Az elégedetlenek tábora mindjobban nő. A szociálisták száma napról-napra szaporodik. Mi nem vádoljuk őket azzal, hogy anarkista céljaik volnának és mi hiszünk, hogy közülük sokan nemesen gondolkozó és nemes lelkű emberek, kik kevésbé ismerik is helyzetüket és úgy érzik magukban, mintha ezen világraszóló rettenetes tragédiának (szomorú játéknak) előkészítésére kényszerítve volnának. Mi azért azt tanácsoljuk az Úr

gyermekének, hogy amidőn látjuk, hogy ezek kell, hogy megtörténjenek, mint azt a Szentírás is hűen leírja, egy is az Úr megszentelt gyermekei közül abban részt ne vegyen. Mert azoknak, kik inádkoznak, hogy „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, mint mennyben, úgy itt a földön is“, mindegyiknek oda kell hatni, hogy az isteni akarat a legnagyobb mértékben inkább meg legyen az ő szívökben, életükben, családjukban és foglalkozásukban. Annak bizonyítására, hogy az előbb említett Szentíráti vers a mi magyarázatunk szerint helyes s annak bizonyítására, hogy az Isten haragjának tüze, mellyel megemészteti az egész földet, csak képletes és nem szó-

szerinti értelemben veendő, felhívjuk a kedves olvasó figyelmét a következő versre, mely így hangzik: „Akkor változtatom a népeknek ajkait tisztává, hogy mindenek segítségével hívják az Úrnak nevét, hogy szolgáljanak neki egyenlő akarattal.“ (Sofonias 3:9) Ha ez a tűz, tényleges tűz volna, mely e földet tényleg elolvasztaná, akkor nem maradhatna rajta nép, melynek ajkait tisztává lehetne tenni, hogy Istent szolgálhassa. A tűz tehát csak képletes és a kijelentés nyelvezetének ereje csak az eljövendő nagy nyomoruság rettenetességéről győz meg bennünket, mely a jelenlegi társadalmat, mit a „föld“ szó jelképez, a következő pár éven belül el fogja söpörni.

BESZÉLGETÉSEK A HALOTTAKKAL (?)

Írt: I. RUTHERFORD

NINCSEN tanítás a Szentírásban, amely több örömet és vigasztalást hozott volna a valódi gondolkodó szívűeknek, mint a halottak feltámadása. Hogyha helyes ez az elmélet, hogy a halottak élnek és hogy érintkezhetnek az élőkkel, akkor a halottak feltámadásáról szóló elmélet teljesen hamis. A feltámadás új életre való ébredést jelent, ami lehetetlen volna, hogyha a halottak már élők volnának. Mivel e kiváló férfiak elismerik a Biblia tekintélyét, az ő dolguk, hogy az ő ügyük álljon vagy bukjon.

A Sir Conan Doyle szavaiból vett idézet elismeri, hogy Jézus meghalt és hogy feltámadt halottaiból és a mennybe szállott. Szent Pál Jehova ihletett embere, akinek tanúságtétele, azt hiszem sokkal megbízhatóbb, mint a mi mostani időnk tanult emberié, a halottakra vonatkozólag ezeket mondotta: „Nos hát, hogyha Krisztusról azt hirdetik, hogy ő feltámadt halottaiból, hogyan mondhatja valaki köztetek, hogy nincs feltámadás a halottakból? De ha nem volna a halottakból feltámadás, akkor Jézus nem támadt fel, ha pedig Jézus nem támadt fel, akkor hasztalan a mi prédikálásunk és hasztalan a ti hitetek is. Ti és mi Isten hamis tanuinak találtatunk; mert mi azt állítottuk Isztauról, hogy ő feltámasztotta Krisztust; akit ő fel nem támasztott, hogyha így van, hogy a halottak fel nem támadnak. Mert hogyha a halottak fel nem támadnak, akkor Krisztus nem támadt fel és hogyha Krisztus fel nem támadott, akkor hasztalan a ti hitetek és ti mégis bűnösökben vagytok. Akkor azok is elvesztek, akik elaludtak Krisztusban.“ — 1 Korinthus 15:12-18.

Az apostol azután folytatólag végérvényesen bizonyítja, hogy Jézus feltámadt halottaiból, azután pedig határozottan kijelenti: „Mivel az ember által jött a halál, azért az ember által jött a halottakból való feltámadás is. Mert aminthogy mindnyájan meghaltak Ádámban, úgy mindnyájan Krisztusban fognak megelevenedni. Azonban mindenki a maga sorjában. Krisztus az első gyümölcs, azután pedig azok, akik a Krisztuséi az ő megjelenésekor.“ Majd ismét mondja Szent Pál: „Lesz feltámadásuk a halottaknak mind igazaknak, mind hamisaknak.“ (Cselekedetek 24:15) Jézus mondotta: „Eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát és kijönek.“ (János 5:28) Jézus példáját adta ennek, mikor Lázárt felébresztette, hogy hogyan fognak a halottak felébredni. (János 11:6-44) Lázár négy napig volt halott és Jézus nem hívta vissza a szellem világából, hanem levette a követ a sírról és fenszóval kiáltá: „Lázár jöjj ki!“ És kijöve a meghalt, lábain és kezében kötélkövekkel megkötözve. Ez a feljegyzés teljesen hallgat arról, hogy öntudatos lett volna, amíg halott volt.

Látható tehát, hogy a fentidézett kiváló férfiak állításainak, akik legujabban meglepték a világot az ő nyilatkozataikkal — a Szentírás egyenesen ellentmond.

Sir Conan Doyle nyilatkozatában ezt mondja: „Az én nézetem az, hogy a lelki jelenségek, hogyha helyesen megértik és felfogják őket, a vallást valami nagyon is tényleges dologgá teszik, amely nem lesz többé hit, hanem ténylegesen tapasztalható valami.“ Jézus mondotta: „Mindazáltal az embernek fia, mikor eljő, avagy talál-e hitet a földön? (Lukács 18:8) Ezek a kiváló férfiak lerombolják az Isten ígéjében való hitet, mint a Mester jövendölésének valóságos beteljesedését.

De mondhatná valaki: Lehetséges volna, hogy ezek a kiváló tanult emberek hamis dolgot mondanának és hogy rá akarnák szedni az embereket azzal, hogy elhítetik velük, hogy a halott emberek szellemei aztalant kopogtathatnak és sétáltathatnak, kézzel irathatnak, médiumok útján beszélhetnek, sőt még saját hangjukat is közvetlenül hallathatják? Hogy ezek a dolgok mennyire hatnak mások lelkületére, igazolja a következő eset:

A-nak az atyja néhány éve halott. Egy spiritistával találkozott, aki ezt mondta neki: „A uram, szeretném ön beszélni az atyjával?“ Mire A feleli: „Hiszen atyám meghalt!“ Igen, mondja a kérdező: „De Ön érintkezhet a halottal.“ A nem akarta elhinni, mire a kérdező ezt mondotta: „Hajlandó-e ön a dolgot megpróbálni, hogy megmutassam Önnek, hogy Ön beszélhet az atyjával? Hogyha elmegy egy bizonyos utcának egy bizonyos házszáma alá és felkeresi azt a bizonyos hölgyet és megmondja neki, hogy Ön eljött, hogy egyik halott barátjával érintkezésbe lépjen, de ne mondja meg neki, hogy kivel, azután próbára teheti és megláthatja, hogy fel tudja-e hívni az Ön halott atyját.“ A belemegy a dologba: felkeresi a nőt, akit úgy ismernek, mint egy spiritista médiumot. Ezt mondja neki: „Ide jöttem, hogy beszélhessek egy halott barátommal. Tamás vagyok, de barátom biztatására jöttem és szeretném, ha megbizonyítaná nekem: tudok-e beszélni valakivel, aki halott, igen, vagy nem.“ A médium erre ezt feleli: „Hogyha Ön megteszi azt, amit mondom, akkor majd azon leszek, hogy összekötöttesbe hozzam azzal, akivel beszélni óhajt. A feltételek, melyeket szabok, a következők: „Először is nyugodtan kell ülnie ebben a székben. Nem szabad nekem ellenállania akarata erejével, hanem teljesen alá kell, hogy vesse magát és engednie kell magát meggyözni. Azután arra a személyre kell irányítsa a gondolatát akivel beszélni óhajt.“ A elfogadja a feltételeket és teljesíti azokat: nyugodtan ül, engedi ma

gát meggyőzni és azért aláveti az akaratát. Rövid idő múlva a médium bejelenti annak a megjelenését, aki beszélni akar vele. A figyel és mostan hallja, hogy egy hang beszél hozzá és már régebben meghalt atyjának a hangját ismeri fel benne. Az atya azután elmond neki bizonyos eseteket, amelyek a gyermekkorában történtek meg és más dolgokat is elmond neki, amelyeket a igazaknak talál. A mindezideig keresztényen volt, erősen hitt a Bibliában. De most elhagyta, noha meg van győződve, hogy atya életben van és nem halt meg és beszélni is tud vele.

A kérdés már most az, hogy hallotta-e a atya hangját? Feleletünk erre: Nem, mert atya meghalt és a Szentírás határozottan bizonyítja, hogy a halottak nem beszélnek. A tapasztalat ugyanazt bizonyítja. De tagadható-e, hogy ő hallott egy hangot? Nem. Meg sem kísérelnők azt tagadásba venni. Mi elhiszük, hogy ő hallott egy hangot. Mi elhiszük, hogy Conan Doyle és összes kiváló társai, akik azt mondják, hogy a halottakkal lehet érintkezni, azt állítják, amit igaznak tartanak és hogy hallottak hangokat, láttak írást és megfigyeltek sétáló asztalokat. De ahelyett, hogy ezek az elköltözött emberek hangjai és cselekedetei volnának, ezek a hangok és cselekedetek szerintünk a démonoké, akik sohasem voltak emberek és ezt a Bibliából fogjuk bebizonyítani. S ha ezen állításunkat a Bibliából bebizonyítva látjuk, ez elegendő kell, hogy legyen arra, hogy mindenkit kielégítsen. A fentebb idézett szentirati helyekkel bebizonyítottuk, hogy a halottak nem öntudatosak és nem tudnak érintkezni a halottakkal.

Lucifer, aki később Sátán lett, az Édenben az ember felügyelője volt. Rászedte Éva anyát és ő okozta Éva és Ádám halálraítélését. Ezen ítélet kimondásánál Jehova ezt mondta: „És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között, az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.” — 1 Mózes 3:15.

Sátán elvesztette felügyelői állását az ember felett. Ádám elvesztette a maga birodalmát. A menny anyagai (Isten fiait) megborzadva Lucifer becstelen eljárásán, felakarták emelni az embert és Isten megengedte egyeseknek, hogy vállalkozzanak erre a feladatra. (Zsidók 2:5; 1 Mózes 6:1-5) Ezeknek az angyaloknak meg volt a képességük, hogy emberi alakot öltsenek és hová átvevők az uralmat a föld dolgai felett. Hasonlóképpen meg volt a képességük arra, hogy emberi testüket levessék magukról. A Sátán elhatározta, hogy senki sem fogja eltéríteni azon szándékától, hogy Jehova ellen ne küzdjön. Ő hazuggá lett és a hazugság atyjává, majd gonosz szívvvel arra adta magát, hogy rászedje ezeket az angyalokat, egykori társait a dicsőségben és hogy általuk megtartassa az ember feletti uralmát. Ezeknek a szellemi lényeknek a lelkiületébe azt a gondolatot oltotta be, hogy az emberek leányai közül vegyenek maguknak feleséget, amit ezek meg is tettek, miáltal feladták saját magasabbrendű állapotjukat. A Sátán okozta, hogy az angyalok bűnbe estek és elbuktak. Ezen szentségtelen frigyből származó sarjadékok bűnnel öltötték meg a földet és Isten elhatározta, hogy minden lényt elpusztít a földön. Ezt tudtára adta Noénak és elhozta az özönvizet.

Noé és családja együttvéve nyolcan kegyelmet nyertek Isten szemében, mivel nem fertőzték meg őket ezek a gonoszok és megmenekültek a bárkában, melyet Noé épített Jehova utbaigazítása szerint. A nagy özönvíz elpusztította az összes élő lényeket a bárkában lévők kivételével. Azonban az angyali lények,

mivel levetették anyagi természetüket, nem pusztultak el. Mi történt ezekkel? A Biblia erre azt feleli, hogy korlátoztattak szabadságukban és a földhöz közel lévő sötét légkörbe szorultak. „Mert, ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség láncaira adta oda őket, hogy fenntartassanak az ítéletre.” (2 Péter 2:4) „És az angyalokat is, akik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta.” (Judas 6) Ebben az állapotban bilincsen maradnak az ítéletnapig és a feltevés az, hogy az ítéletnapon nagyobb hatalmat fognak gyakorolni, mint bármikor az özönvíz óta. Az özönvíz óta nem volt nekik megengedve, hogy emberi alakot öltsenek. Állítjuk, hogy a bukott angyalok megítélése elközelgett és ez magyarázza meg, hogy miért fejtenek ki ezek most sokkal nagyobb erőt, mint valaha. Erről majd később fogunk szólni. Az özönvíz óta hatalmukban volt, hogy az emberiséggel érintkezhessenek, de csak készsleges médiumok útján.

A Biblia a Sátánt az ördögök vagy démonok fejedelmének nevezi. (Máté 12:24) A Sátán bizonyos tekintetben a többi démonok vagy ördögök felett uralkodott. A Szentírás úgy említi, mint „a levegőbeli hatalmasság fejedelmét”, mint „ennek a világnak az istenét.” (Efézus 2:2; 2 Korinthus 4:4) Az első hazugság volt az, amit a Sátán Éva anyának mondott: Bizony nem haltok meg” és azóta folyton elhitette az emberekkel azt a hazugságot, hogy „nincs halál.” Az az elmélet, hogy minden embernek halhatatlan lelke van, a Sátán hazugságában találja a bizonyítékát. Hogy ezen hamis állítását fenntartsa, a Sátán mindig elhitette az emberekkel, hogy a halottak élnek, még inkább, mint a halál előtt.” A gonosz szellemek, melyeket démonoknak is neveznek, a Sátán hatalma alatt állanak és segítségére voltak e nagy hazugság elterjesztésében. A Szentírás sokszor úgy emlékezik meg róluk, mint „hazug szellemek”-ről.

Az ember érintkezése ezekkel a gonosz szellemekkel, amelyek a halottat személyesítik meg, nem új dolog. Állandóan kísért ez az özönvíz óta. Mikor Isten megkötötte a törvényszöveget Izrael nemzetével, védőpajzsul ezen démonok ellen úgy intézkedett a törvényben, hogy aki a halottakat illetően médiumhoz fog fordulni, halállal büntetendő.” (2 Mózes 22:18; 3 Mózes 19:31; 20:6. 27) A kísérletet a halottakkal való érintkezésre, Jehova fürtelemnek minősítette: „Ne találtassék te közötted, aki az ő fiát átvigye a tűzön, se jóvendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló, se bűbájós, se ördögösöktől tudakozódó, se titokfejtő, se halottidéző, mert mind utálja az Úr.” — 5 Mózes 18:10-12.

Saul, Izrael első királya felült egy ilyen médiumnak, aki azt mondta, hogy fel tudja hívni Sámuel oly módon, amilyenről a fent említett kiváló férfiak meséltek. (1 Sámuel 28:1-20) Sámuel igazi próféta volt. Meghalt. Saul, Izrael királya, rossz útra tért és Isten megvonta tőle a kegyelmét. A király ekkor utasította szolgáit, hogy keressenek neki egy halottidéző asszonyt, vagy spiritista médiumot, hogy tanácsot kérjen tőle. Ahhoz a halottidéző asszonyhoz vezettek, amely Endorban lakott egy pincében. Tudván azt, hogy neki kötelessége volt mindezeket a médiumokat halálra ítélni, amint azt a törvény előírta és tudván azt, hogy az asszony, hogyha felismeri benne Izrael királyát, nem fog neki halottat idézni, álrühába öltözött és így ment el hozzá a pincéjébe. Nyilvánvalóan a démonok fedték fel az asszony előtt, hogy a férfi,

aki előtte áll, Izrael királya és ijedtében így kiáltott fel: „Miért akarod törbe ejteni az én lelkemet, hogy megöless engem.“ Saul azután beismerte előtte, hogy ő a király, de megígérte neki, hogy megkíméli az életét, hogyha engedelmeskedni fog neki és előhívja Sámuel, a meghalt prófétát. Erre megtörtént az ülés. A démonok azután szeme elé idézték azt a látást, hogy egy férfi emelkedik ki a földből, mire a halottidéző asszony felkiáltott. Mikor pedig Saul megkérdezte, hogy mit látott, azt felelte, hogy lát egy öreg férfit felkelni köpenyben. A leírás Sámuel prófétára talált. Saul erre földreborult és akkor a médium elmondotta neki, hogy Sámuel azt izente, hogy másnap reggel megütközik a filiszthusokkal s hogy ő vereséget fog szenvedni s hogy a király és fiai is el fognak esni.

Sir Conan Doyle állításában ezt mondja: „Egves médiumok, mint Eusapia Paladino esetleg csalnak.“ A démonok rászédtek a halottidéző asszonyt Endorban, meg Sault ezen alkalommal és mindkettőnek hazudtak. Sámuel halott volt és azért nem tudott felkelni. A történelem kimutatta azt a tényt, hogy Saul nem ütközött meg másnap a filiszthusokkal, hanem néhány nappal később és hogy nem esett el valamennyi fia, hanem, hogy kettő megmaradt és még évekig élt.

Az özönvíz idejétől egészen mostanáig, a szeszszellemek vagy démonok képtelenek voltak érintkezni azokkal, akik nem akarták magukat alávetni befolyásuknak és ez magyarázza meg, hogy a fent elmondott esetben miért kérte a médium A-t, hogy maradjon nyugodtan, hogy ne ellenkezen az ő akaratával, hanem legyen engedékeny és gondoljon erősen arra, akivel beszélni szeretne.

Mikor Jézus a földön volt, ezeknek a démonoknak emberi alakjuk volt, médiumok segítségével dolgoztak, de Jézus kiirtotta őket. Lásd Máté 9:32, 33; 10:8; 12:22; Márk 5:1-20; 9:17-27; Lukács 9:38-42.

Ezeknek a démonoknak az emberinél tökéletesebb felfogóképességük van és kétségtelen, hogy tökéletes az emlékezőtehetségük. Mivel az özönvíz ideje óta léteznek, jól ismerik a földi eseményeket és ez magyarázza meg, hogy miért tudnak ezek megszemélyesíteni egy emberi lényt, amely már régebben meghalt. Sir Conan Doyle megemlékezik az egyikről, aki Manton-nak nevezte magát és akiről azt mondják, hogy 1677-ben halt meg és aki Cromwell Olivér káplánja volt. Nagyon könnyű egy démonnak, aki ismeri Cromwell életét és azokat, akik ebben az időben éltek, hogy előauljon és erről beszéljen és megcsalni egy olyan lelket, amely engedi magát meggyőzni.

A fent említett A nem hallotta az ő atyjának a hangját, hanem egy ilyen démonnak a hangját hallotta, aki ismerte az ő atyja életét és történetesen olyan dolgokat tudott elmondani, amelyek megtudták győzni a fiát, hogy az ő atyja még él; a fiu pedig, mivel nem tudta, hogy kik ezek a démonok, odaesett kész áldozatul annak a csalódásnak, hogy az atyja még él.

De kérdezhetné valaki: Conan Doyle, Oliver Lodge Hyslop tanár és más kiváló okos férfiak, miért engednek, hogy a démonok megcsalják őket? Hiszen valószínű lehet — mondaná ez, — hogy egy gyenge eszű embert meglehetne csalni, de nem látszik ésszerűnek, hogy ilyen kiváló férfiakat lehetne megcsalni. Erre azt feleljük, hogy a legkiválóbb ember, aki valaha élt, értelem dolgában alatta maradt ezeknek a szellemi lényeknek, akik a sötétségben vannak megköltöve. Isten előre tudta és prófétái utján megjövendölte, hogy ezek az emberek, akik a saját maguk és

más emberek szemeiben okosak, előállanak ilyen dolgokkal azokban az időkben, amelyekben élünk, rászédvén másokat és önmagukat. Isten réges-régen jegeztette fel prófétáival azokat a szavakat, melyeket Szent Pál több ízben idézett: „Mert meg van írva (Ésaías 29:14) „Elvesztem a bölcseneknek bölcsességét és az értelmesekeknek értelmét elvetem. Hol a bölcs hol az irástudó, hol e világnak vitázója? Nemde nem bolondsággá tette-e Isten e világnak bölcsességét? Mert minekutána az Isten bölcsességében nem ismeri meg a világ a bölcsesség által az Istent.“ (1 Korinthus 1:19-21) Vajjon nem dórének tetszik-e józaneszű és a Szentírásban hívő emberek előtt, hogy ezek a kiváló férfiak azt mondják: „A keresztyénység vagy megváltozik, vagy elpusztul.“ Más szavakkal ők azt mondják, hogy a megváltás nagy terve, melyet Jehova felállított az ő megnövekedett tudásukhoz kell, hogy simuljon, ha pedig nem simul, hát elpusztul.

De kérdezné más valaki, miért tagadjuk a halottakkal való érintkezés képességét, hogyha nagy vigasztalásunkra szolgál az a tény, hogy halott barátainkkal beszélhetünk? Ha pedig igaz az az állítás, hogy a démonok érintkeznek, mi volna a céljuk olyan emberek megszemélyesítésével, akik régebben haltak meg?

E kérdésekre adandó feleletben rejlik tulajdonképpen, hogy úgy mondjuk, az egésznek a magva. Sohasem követtek el bűnt anélkül, hogy nem lett volna mögötte valami ok. A halottaknak ugynevezett érintkezése az előkelőkkel bűn az emberiség ellen, mert vakká teszi őket Isten nagy céljával szemben. Az igaz ok, hogy az emberek tudatlanságban és sötétségben legyenek azon gondoskodás tekintetében, melyet Isten az emberiség megváltására és megáldására tett.

Isten megmondta az embernek: „Bizony meg halsz.“; a Sátán pedig mondotta: „Bizony nem halsz meg.“; A Sátán hazudott. A Sátán mindig szembe helyezkedett Jehova szándékaival. A Jehova megengedte neki, hogy ezt tegye, azért, hogy nagy dologra tanítsa az emberiséget és hogy kellő időben a maga saját hatalmát bemutassa a maga igazi nagyságában. A megváltás nagy terve, melyet Jehova állított fel. Krisztus és az ő kiválasztott menyasszonya által fog megvalósulni. Ábrahámnak mondotta Jehova: „A te magodban fognak megáldatni a föld összes népei.“ Ez volt az ígért magva és ez az a mag, amely ellen a Sátán minden időben küzdött. Szent Pál világosan kimutatja, hogy az ígért magva Krisztus Jézus a Fő és az ő testének hűséges tagjai, akik követik őt mindhaláláig és akik részt fognak venni az első feltámadásban. Mikor Ábrahám ezt az ígértet kapta, a Sátán azon mesterkedett, hogy Sárát, a feleségét elrontsa, hogy a mag elpusztuljon. Mikor az ígért lejutott Dávidig, a Sátán megkísérelte Dávid megöletését.

Mikor Jézus a földre jött, felismervén, hogy ő volt az ígért mag, a Sátán meg akarta őt ölni az ő emberétől által, ami a végén sikerült is; de Isten feltámasztotta halottaiból és mindenki fölé felmagasztalta, megtéve őt az egész egyház fejévé, amely az ő teste. A Sátán és a démonok harcoltak az egyház ellen és Jézus ellen minden korokon keresztül. Ki akarták irtani az igazi keresztyéniséget. Most pedig a tanult emberek vakmerően ezt mondják: „A keresztyénységnek alkalmazkodnia kell a Sátán további csalásához, mert különben elpusztul.“ Hány embert fognak még majd elhitetni? Jézus mondotta, hogy mindnyájan el lesznek hitelve a kiválasztottak kivételével és hogyha lehetséges volna, még a kiválasztottakat is megcsalnák.

Fentebb idéztük azt a szentirati helyet, hogy nincs

más név az ég alatt, amely meg kell, hogy mentsen minket, kivéve a Jézus Krisztus nevét. A kiváló Conan Doyle azt mondja, hogy igen nagy suly helyeztetik Jézus Krisztus halálára. Conan Doyle nagyon kiváló ember és neki és a többi tanárnak igen nagy befolyásuk van az emberekre és a sajtó nyitva áll ezen befolyásos emberek részére, hogy befolyásolják az embereket, elvakítván azokat, akik hozzájuk csatlakoznak, akik között sok pap van, épp úgy, mint ahogyan az apostol ezt megmondotta. (2 Korinthus 3:4) Hogyha az emberek teljesen meggyőzhetőek arról, hogy az ő halott barátjaik elevenek és nem holtak, akkor azt is fogják hinni, hogy az ember nem bukott el; hogy nem volt szükség megváltóra; hogy Jézus Krisztus nem azért halt meg, hogy megmentse őket; hogy a halottak nem támadnak fel; és a Sátánnak és a démonoknak sikerülne így lerombolni az emberek hitét a megváltás isteni nagy tervében. Könnyen látható tehát, hogy a legnagyobb baj, amely ma az emberiséget fenyegeti és a legnagyobb csalódás, ami azzal fenyeget, hogy az Isten ígérétebe és tervébe vetett hit alapját fogja lerombolni, az embereknek az a megcsalása, hogy az élő érintkezhetik a halottal.

A fentidézett szentirati helyekből (2 Péter 2:4; Jud. 6) láttuk, hogy ezek a démonok az itéletnapig a sötétségben megkötöztek. Ebből tehát az a világos következtetés vonandó le, hogy az itéletnapjának az elérkezésével ezek sokkal nagyobb hatalmat gyakorolnak, mint bármikor ezelőtt, mivel legalább bizonyos fokig feloldoztatnak megkötöttségükből. Más szentirati helyek világosan és döntően bizonyítják, hogy a nemzetek és a keresztyénség megítélésének az idejében vagyunk és hogy ez egyuttal a rossz szellemek, a démonok megítélésének is az ideje. Ez magyarázza meg, hogy miért használtatott fel a nagy háboru arra, hogy egyre több és több ember forduljon a spiritizmus felé. A nagyháborut megjövendölte az Úr Jézus, mint olyan időt, amikor „nemzet nemzet ellen támad és ország ország ellen“ és hogy ez lesz egyik bizonyítéka a dolgok régi rendje végének, amely közvetlenül megelőzi az új rend, az aranykorszak életbeléptetését. A Nagy Mester megmondotta, hogy továbbbi bizonyítéka ennek az időnek az lesz, hogy ezt a háborut általános szocialis zavar fogja követni: forradalmak és zavarok lesznek az egész világon. És mi most látjuk, hogy a dolgok így fejlődnek. Kiegészítő bizonyíték arra nézve, hogy mi most a régi rendnek a végén és az ujnak a kezdetén vagyunk, amely meghozza az aranykorszakot. Jézus ezt mondotta: „Amiképpen pedig Noé napjaiban vala, aképpen lesz az

ember fiának eljövetele (jelenléte napjaiban) is.“ (Máté 24:37) Megjegyzendő, hogy a Noé napjaira vonatkozó szentirati feljegyzés szerint ezek a démonok akkor hatalmukba ejtették és megrontották az egész emberiséget és az emberek nem sokat adtak Noé intelmeire és csak azokat követték, akiknél a kívánságaik helyeslésre találtak. Lenézték Istent és az ő ígését. S látjuk, hogy most is ugyanaz történik és főképpen ugyanazok a démonok csinálják ezt, akik Noé napjaiban működtek. Ezért figyelmeztetjük az embereket, hogy ne engedjék magukat megtéveszteni a tanult emberek állításaitól, hanem fordítsák figyelmüket a Biblia gondos és hűséges tanulmányozására, amely egyedül tartalmazza a tiszta tanítást az emberiség megmentésére és megáldására vonatkozó isteni gondoskodásra nézve.

A fenti szentirati bizonyítékok tehát döntően bizonyítják, hogy a halottak halottak és nem öntudatosak; hogy az élők nem tudnak érintkezni a halottakkal és a kiváló férfiak állításait a Szentírás teljesen és világosan megmagyarázza, amely azt mutatja, hogy az időben, amelyben mostan élünk, a démonok nagyobb erőt fognak kifejteni, sokakat fognak megtéveszteni és velük elhitetni, hogy halottbarátjaik élnek és ezzel fondorlatosan azt akarják állítani, hogy bizonyos fokig megvigasztalják őket, holott a valóságban megcsalják és elterelik őket Isten nagy elrendezésétől, amely a saját üdvüket szolgálja.

E csalódás eredménye az lesz, hogy rövid idő múlva Jézus szavai beteljesedésekképpen még nagyobb lesz a zavar: „Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mindeztideig és nem is lesz soha.“ — Máté 24:21.

Azonban a nagy nyomorúság ezen idejét Krisztus uralma fogja követni, amely bevezeti az aranykorszakot, amelynek folyamán minden lelki vakság és zavar eltávolítottatik és amely idő alatt az Úr ismerete megtölti az egész földet, valamint a vizek megtöltik a mélységeket és mindenki meg fogja ismerni az igazságot és ebben az időben az összes halottak felébrednek halottaikból és pontosan meg fogják ismerni az igazságot. (I. Timoteus 2:3-6) Megtudják, hogy Jézus Krisztus odaadta az életét váltságul mindenkiért és kellő időben mindenki megkapja ennek a bizonyosságát és mindenki meg fogja érteni. És azok, akik megértik majd és engedelmeskednek az Úrnak, meg fognak áldatni azzal, hogy fel fognak emeltetni a testi és lelki tökéletességre és barátjaikkal egyesülve fogják élvezni az örök békét, jólétet és boldogságot.

(Folytatás, és vége)

A SZENTÉLY MEGTISZTÍTÁSA

Az Úr egykor korbácsló nemes tűzbe
A templomból a kufárt mind kiüzte,
Kik galambot árulva a szentélyben
Boltot nyitottak a templom szívében.
A pénzváltókat is kikorbácsolta
Asztalaikat felforgatta sorba,
Hogy idegen pénz és templom aranya
Mind földre hullt össze-vissza kavarva.

Csoda-e, ha szavának éles kardja
Lesújt most is a kevert kalmárhadra,
Mely a világi fénytől megkáprázva
Az ő lelki templomát meggyalázta,
És ott örök üdvöt, bünbocsánatot
A népnak pénzért, mint jó árut adott:
És üzlete Isten ellen gonoszabb
Mint azoké, kik csak galambot hoztak.

Krisztus pénzét, o drága váltságpénzt,
Amelyet ő vert o világ népének,
Mikor magát báránként feláldozta
É kalmárnép hamispénzzé változtatva
Saját javára, liu dicsőségre
Adta, árulta, váltotta, csorélta.
De ő szentélyét tisztának akarja
És minden szennytől tisztán meg is tartja.

A BIBLIA ÉS AZ ISKOLA

(BIBLIATANULMÁNYOZÁSOM EGY ÉVES ÉYFORDULÓJÁRA)

22 éves létemre a bibliát még csak egy éve lapozgatom. Sajnos, 21 évig tartó sötétséget kellett a hátam mögött hagyni.

Ha a jó Isten számon kéri tőlem, hogy: „Mit tanultál ifjúságodban a bölcsességemből?! Térdre ereszkedem, bűnbánóan hajtom le fejemet és megvallom őszintén: „Oh Uram! Semmit, de semmit, csak bűnökben, vétkekben, hibák és fogyatkozások posványában vergődtem ifjúságomban. Bűnbocsánatért esedezek! Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről ne emlékezzél meg; kegyelmed szerint emlékezzél meg rólam, a te jóvoltodért, Uram.“ — Zsoltár 25:7.

Az Úr bölcsességet adott kisedtségemnek.

Ma már hálát adhatok a jóságos Mindenhatónknak, hogy boldog lehetek.

Hálát adhatok, hogy megnyertem a bölcsességet. Jóllehet, a bölcsesség nálam még csak az Úrnak félelme — Jób 28:28.

Hálát adhatok, hogy megszeriztem az értelmet. Jóllehet, az értelem nálam még csak a gonosztól való eltávolítás. — Jób 28:28.

Inmételten mondom, az Úr bölcsességgel kegyelmezett rajtam, „mely jobb az ezüst megszerzésénél és a kiásott aranytól. Drágább a fényes kárbunkulusoknál.“ — Példa 2:14-15.

Több, maradandóbb életbölcsességet szereztem az egy éves bibliatanulmányozásom alatt, mint 13 évig az iskola padjaiban.

Ezekután kérdelem én, egy volt növendék, a tanítóktól, tanároktól, pedagógusoktól, tudósoktól: miért nincs felvéve az iskola tantervébe a Biblia tanulmányozása, mely magába foglalja a történelmet, filozófiát, nevelés-tant, hit-tant, erkölcs-tant, alkotmány-tant, még a természetrajzot és ásvány-tant is, melyet Sir John Lubbock „Az élet örömei“ munkájában a világ 100 legjobb könyvjegyzékében az első helyre tette, megelőzve Aristoteles Ethikáját. Comte: Filozófia katekizmusát, Cicerót, Homerost, Vergiliust stb. stb., mely Kóhalmi Béla ankétján, a magyar irókhöz és költőkhöz a legkedvesebb könyvek után kérdést intézve, 87 válasz közül 39 szavazatot kapott. (Meggjegyzem, az irók és a költők is a Szent Bibliát Shakespeare, Jókai, Petőfi, Arany, Diekens után Tolstoj munkái mellé állították.) Miért nincs az iskola katedráján az a Biblia, melyet nyugodt lelkiismerettel fogadhatunk el tanácsadónknak, mert az életben nincs olyan kérdés, melyre feleletet ne találánk benne??

Hát nem tudják azt a tanítók, tanárok, pedagógusok, tudósok, hogy a Biblia életre nevel, míg az iskola csak közműveltségre. Különösen a mai időben az egyik optimisztikus, a másik, sajnos, csak pesszimisztikus reményekkel kecsegtet. De nemcsak én, hanem velem együtt számtalan tartja hiányosnak és bélyegzi rossznak a mai iskolák pedagógiai eszközeit. Ott van Locke: „az iskolák csak az egyetlenre készítene el, de nem az élet számára.“

Ha visszagondolok az elmúlt 21 évemre, ha visszagon-dok arra a sötétségre, melyben fojtogatták azt a gyenge hajtásu, hajlékony tanuló ifjúságot, szívem összeszorul és az életem legsötétebb korszakára emlékezem. Hát még akkor, midőn abban a tudatban vagyok, hogy velem együtt millió és millió az életre dús reményekkel felkészült fiatal barátaim kezeim mázsás nehéz bilincsek nehezedenek. Szeretném mindegyiket felrázni és a felkelő világosság napjára felhívni a figyelmüket és fordítani arcukat, miként az éltető vegyi napsugarakat váró virágok, hogy töltenek el Enjüket a világosság napjából kiáramló éltető sugarakkal, melyek erőt adnának a bilincsek szét-töréséhez.

EI a bilincsekkel! EI a sötétségben tartó intézményekkel!

Miért kell a tanulni vágyó ifjunak a holt görög és latin klasszikus nyelvekkel a tanulás vágyát elvenni? Nem akad tán a nemzetek soraiban egy olyan ember, aki a

klasszikus műveknek művészet, poétika és gondolatritmusa szempontjából minta fordítását megadná? Vajjon akad olyan diák, aki az érettségi előtt élvezni tudja az eredeti klasszikus művek szépségeit akkor, midőn a tanár ki-den mondat lefordítása után alaktani és mondattani ké-désekkel ostromolja a drukkoló fordítót? Felizgatott lel-állapotban nem lehet eredményes munkát elérni.

Miért kell egy 10—18 éves tanulónak 6 nyelvvvel kü-nködni, midőn a tanárja is belátja tanítása sikertelenségét? A hat nyelv helyett (görög, latin, német vagy francia, ro-mán, orosz és magyar) csak egyet kellene tanulni, az es-perantót. Akkor az ember nemcsak 6 különböző ajku nép-pel, hanem 100 és 100 nemzetiségűvel tudná közvetiten felebaráti szeretettel átítatott szavait.

Miért kell egy tanulni vágyó ifjunak a véreskezű had-vezérek és császárok történelmeit ismerni? Ilyenek az el-feledés legplét érdemlik. Az ifjúság nem a csaták és há-boruk leírásából fog okulni, hanem igenis példák-ból, a fe-lebaráti, családi és nemzeti-ségi szeretet példái-ból!

Megengedem, a gimnázium elérni a célját: közműveltsé-get ad az iskola falain belül, de az életre az iskola falai-kivül készülnek!

Miért nem nyitják fel az ifjúságnak a Biblia pecsétjét? Miért nem vezetik az iskolában a világosság útjára a né-vendékeket? Miért nem akarnak a fád ifjúságból talpi-jellemes, becsületes, felebarátját forrón szerető, a család-életre készült embert nevelni?

Igen, mert egyesek, akiknek szívét megvakította a Sá-tán, a bor és pipafüst mellett megszerezhető kenyér-üké féltik. De egy helyett ezer és ezernek kell a sötétség-bei snylődni?! Az aggódóktól nem kívánjuk a kenyér-ük el-vesztését, hanem a kötelességük teljesítését.

Csak guny és kacagás az osztályrészünk. De tudják-meg a kacagók és gunyolódók, hogy Isten a világ bolond-jait választotta ki magának, hogy megszegyenítse a böl-cseket és a világ erőtleneit választotta ki magának, hogy megszegyenítse az erőseket. — I. Korinthus 1:27.

Hiába itt minden szó és felzokogás. Ebben a gonosz vi-lágban minden marad a régiben, míg helyet nem ad egy-jobb világnak.

De a gonosz világ papjai, tanítói, tanárai, pedagógusai tudósai felelősek a prófécia beteljesüléséért: „Elvesz az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged, hogy papom ne légy.“ — Hóseás 4:6.

„Erős szél jó onnan reám is: azért hát ítéletet mondok ellenök. — Jeremiás 4:12.

„A bölcsesség kint szertül-szerte kiált; az utcákon zen-gertzeti az ő szavát... Miglen szeretitek őh ti evügvüvek az együgyűséget és gyönyörködnek a csufolók a csufol-lásban és gyűlölik a balgatagok a tudományt?... En is a ti nvomoruságtokon nevetek, megcsufollak, mikor eljő az, amitől félték. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg, azért, hogy gyűlöltek a bölcsességet és az Úrnak félelmét nem választották. — Példa 1:20-30.

Ujjászületett ifjúság! Hozzátok intézem szavaimat.

Válasszatok a sötétség szellemű iskola vagy a Biblia között. Egyik a világ, a másik az igaz élet bölcsességé-tanít. Példáinkkal intsük a sötétség tömlőcében snylő barátainkat. Akkor mutatjuk meg Jézus Krisztus iránt szeretetünket, ha szeretjük barátainkat is, ha a keres-tyén szeretet példái-val tanubizonyság leszünk barátaink előtt: „Mondjatok dicséretet az Úrnak, ki Sionban lakik hirdesétek a népek között az ő jeles cselekedeteit. Könyörülj rajtam Uram, lásd meg nyomoruságomat, melyet szenvedek ellenségemtől; ki megszabadít engemet a há-lálnak kapui-ból, hogy hirdessem minden te dicséretedet a Sion leányának kapuiban. — Zsoltár 9:12-15.

„Ha pedig valakinek közületek ninesen bölcsesség-kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemé-hányás nélkül adja és megadatik neki.“ — Jakab 1:5.

Dobránszky István.

HELYREIGAZÍTÁS. A 18. sz. „Az idők jele“ rovatban „Ásatások Ábrám szülővárosában“ 5000 év helyett 4000 olvasandó

„AZ IDŐK JELE“

Az egyre növekedő tudás zajtalan villamos kocsik

Amerikai lapok szerint a Twin City Rapid Transit Company St. Paul és Minneapolis városokban „zajtalan kocsikat“ járat villamos-vasúti hálózata vonalain. E társaság mérnökei már évek óta fáradoznak azon, hogy a kocsik zaját különleges kocsitípusok építésével csökkentésék, illetőleg kiküszöböljék. Az új „zajtalan villamos-kocsi“ nál az alapépítmény vasrészeit egy patentírozott könnyű súlyú ércel pótolták és az eredetileg 450.000 fontnyi súly 250.000 fontra csökkent. A tulajdonképpeni kocsi az alvázon hangtompító rugószerkezettel és tömör gummikockákkal van odaillesztve. A kocsi mindazon részeiben, amelyek a zaj forrásainak tekinthetők, sok gummit alkalmaznak, így például az ablakkereteknél és az ablaküvegeknél. Az eddig alkalmazott és nagy zajt okozó fékező készüléket is egy új fékrendszerrel pótolták. A próbakocsi eredménye olyan kedvező volt, hogy igen sok amerikai közúti vasúti társaság elhatározta a „zajtalan kocsi“ bevezetését.

„A Biblia új szövegére akadtak“

A teológiával foglalkozó tudósokat néhány héttel ezelőtt egy hír nagy izgalomba ejtette. Noha Amerikából jött a hír, az autenticitás annyira ismertető jele van rajta, hogy nem lehetett benne kételkedni. Arról van szó, hogy dr. E. Buchana, a Hispániai Társaság kurátora, egy rendkívüli érdekes palimpsestust fedezett fel.

Az ókorban tudvalevően pergamentre írták le az emberek a gondolataikat. De minthogy az volt a nézetük, hogy a pergament értékesebb, mint a gondolat, igen gyakran megtették azt, hogy a már beírt pergamentet késsel, habkővel, vagy vízzel letisztították és azután még egyszer szöveget írtak rája. Az ilyen kétszer beírt pergamentet rescriptusnak (ismét teleírt) vagy palimpsestus-nak (levakartnak) nevezik.

Az a palimpsestus, amelyet Buchanan fedezett fel, a Codex Nutingtonianus palimpsestus. Az ilyen palimpsestuson a hozzáértők az első írás szövegét is ki tudják betűzni. Dr. E. Buchanan is kibetűzte a kezébe került palimpsestus első szövegét és azt találta, hogy ez voltaképpen nem más, mint az első vagy a második századból származó Vulgata szöveg. Amikor Hieronymus a IV. században a Bibliát lefordította, erre a szövegére támaszkodott.

— Nos — mondja Buchanan — a Bibliának ez az első szövege lényegesen elítől attól, amelyet mi a Biblia szövegének ismerünk. A legfontosabb eltérés közte és az apróbb szöveg közt az, hogy egyáltalán nem szól az utolsó ítéletről, a kereszteletről, a pokolról és az asszonyokról és az asszonyoknak a keresztyénség eseményeiben való részvételéről.

Ez a hír érthető feltűnést keltett teológiai körökben. Dr. E. Buchanan neve olyan jóhangzású, hogy az általában nem lehet kételkedni. Megvizsgálta a palimpsestust Sir Fred Kenyon, a „British Museum“ nagy tudású szakértője is.

— Semmi kétség — jelentette ki Sir Fred Kenyon — a Codex Nutingtonianus Palimpsestussal van dol-

gunk. Az én nézetem szerint a dokumentum hitelességéhez kétség nem fér.

Ez a kijelentés még jobban felkeltette a pergament iránt az érdeklődést. Kenyonnak oly neve van ezen a téren, hogy ítéletében alig lehet kételkedni. Heves viták indultak meg a palimpsestus körül. Hiszen, ha ez a Biblia hiteles szövege, akkor közte és az apróbbt bibliaikon alapuló keresztyénség hitelve között lényeges az eltérés. Ebbe a vitába szolt most bele Ludwig Köhler, a svájci teologus. Az ő nézete is az, ha Kenyon azt mondja, hogy Buchanan felfedezte a palimpsestust, hitelességéhez kétség nem fér, akkor ez valóban így is van.

— Nem szabad azonban elfelejteni — fejti ki Ludwig Köhler — hogy Kenyon csupán azt állította, hogy a kézirat hitelességéhez nem fér kétség, de arról, hogy mi a tartalma s ennek a tartalomnak mi a jelentősége — egyáltalán nem nyilatkozott. Nos, mindnyájan tudjuk, hogy már Hieronymus előtt több latin bibliafordítás volt s ezeknek a fordításoknak egymáshoz való viszonya még ma is homályban van.

Meg kell jegyezni, hogy ezeknek a fordításoknak ma nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mint ezelőtt.

De olyan bibliaszöveg, amelyből a keresztelestre, pokolra, utolsó ítéletre és az asszonyoknak a keresztyénség eseményeiben való részvételre vonatkozó részek hiányzanak, — miféle bibliaszöveg lehet ez? Mely részek hiányzanak? Ha egyes részek hiányzanak, akkor ez nem jelent semmit. De ha valamennyi a keresztelestre, pokolra, stb-re vonatkozó rész hiányzik belőle, akkor ez a szöveg lehet ősi, de nem lehet a Biblia helyes szövege. Ez csak egy tendenciózus Biblia lehet. Ha valóban autentikus ez a kézirat — s azt kell mondanom, hogy autentikus, akkor ez olyan szektának a dokumentuma, amely a keresztyénség első idejében a keresztelestről stb.-ről tudni sem akart. Az ilyen szekta lehet érdekes, hiszen minden szekta érdekes, de ez azután minden.

Ennél több jelentőséget tulajdonítani neki nem lehet és nem szabad.

Ludwig Köhler e nyilatkozata nem az utolsó abban a kontroverziában, amely a palimpsestus körül zajlik. Ludwig Köhler maga is el van erre készülve. Szerinte — ha ez a palimpsestus néhány esztendővel került volna felszínre, senki sem törődött volna vele. Most azonban vallási dolgokban oly érzékenyek az emberek, hogy az e fajta felfedezések lelkiükig képesek őket megrázni.

Növekedik a Biblia olvasóinak száma

Az angol Bibliatársaság kimutatása szerint a Társaság angol nyelvű bibliakiadványaiából 317.000 példánnyal több került forgalomban 1922-ben, mint volt 1921-ben. Az angol Bibliatársaság 1808-ban 81.157, 1833-ban 536.841, 1858-ban 1.602.187, 1883-ban 2.964.636, 1908-ban 5.688.581, 1922-ben 8.679.384 példányban terjesztette évente a Bibliát. Míg Homerosz 20, Shakespeare 40 nyelvre van lefordítva, addig a Biblia hétszáz különböző nyelven jelent meg eddig, melyből 58 nyelvre és tájshólásra az angol Bibliatársaság végezte el a fordítás munkáját.

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK

KÉRDÉS:

Adhat-e nekem feleletet arra az égetően fontos kérdésre, hogy mi történik egy öngyilkossal? Férjem 2 évvel ezelőtt váratlanul öngyilkos lett és azóta nincs nyugtom. Csaknem óránként kérdelem magamtól, hogy mi lesz velem? Üldözési mániájában tette. Mindig azt kérdelem magamtól, vajjon az ilyen beszámíthatatlanok részére nincsen többé bocsánat? Hálás köszönet szíves felvilágosításukért. Egy özvegy, akit két év óta megtört a bánat.

FELELET:

Pál apostol a Korintusbeliek I. rész 15-ik fejezetében ezeket írja: „Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettetnek.“ Itt nincsen szó kivételekről. A Róm. 5. fejezetének 15. versében ezeket írja: „Mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember-Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra.“ Maga az Úr Jézus pedig János 5:28 versben ezt mondotta: „Eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsóban vannak, meghallják az ő szavát és kijönnek: akik a jót cselekedték az élet feltámadására, akik pedig a gonoszt művelték a kárhozát feltámadására.“ A nagy Mesternek e kijelentése kétség-telenül bizonyítja, hogy az öngyilkosok is mind a koporsóban pihennek a nagy általános feltámadásig, amelyről az Úr Jézus itten szól. Tehát mindnyájan, akik a koporsókban pihennek, kivétel nélkül fel fognak támadni az Ádámban való halálból és meg fogják hallani az Élet Fejedelmének a szavát. Akik a jót cselekedték, nyomban az aranykorszak boldog állapotával fognak megáldatni, akik pedig a gonoszt művelték, ítélet elé kerülnek. Az Úr Jézus e kijelentését nyilván nagyon félreértették. Megítélés az eredeti szövegben „Krisis“-t jelent, „megvizsgálást“ és minden körülmények között magában foglalja az egyéni megvizsgálást. Ezékiel prófeta erről egészen világosan beszél. A 18-ik fejezetben megmutatja, hogy ellentétben Isten mai eljárásával a következő korszakban az örökölt bűn nem fogja többé terhelni az embert és az atyák bűnei miatt többé nem fog szenvedni, hanem, hogy azután egy egész új törvény nyer majd alkalmazást, amely szerint mindenki egyénileg fog megítéltetni, személyes állásfoglalásának megfelelően. 21-23 versekben Ezékiel ezt mondja: „És ha a gonosztevő megtér minden vétkeiből, melyeket cselekedett és megtartja minden parancsolatomat és törvény szerint és igazságot cselekszik: élve éljen és meg ne haljon. Semmi gonoszágáról, melyet cselekedett, emlékezés nem leszen, az ő igazságáért, melyet cselekedett, élmi fog. Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? — ezt mondja az Úr Isten; nem inkább azt, hogy megtérjen az utjáról és éljen?“

Az Ezékiel 18:23 versben említett halál, kétségelenül a második halálra vonatkozik, amelyről a Jelenések 20:15

versében van szó. Határozottan állíthatjuk tehát, hogy egy öngyilkos az általános feltámadásnál az Ádámban való halálból az aranykorszak áldott viszonyai között nyilván meg fogja ragadni az alkalmat, hogy visszaforduljon helytelen utjáról. Természetes, hogy ez nem olyan könnyű, mert ki, mint vet, úgy arat. (Gal. 6:7) Amínél többet tért le az Ádámban való életében az igazsággal és az Isten iránti engedelmesség utjáról, annál kezebb lesz reá nézve a megtérés. Ha azonban a világ és Istenről való helytelen nézetét felismerte, úgy meg minden elképzelhető lehetősége, hogy megtérjen és megéljen és a második halál csak az esetben nyer reája alkalmazást, hogyha kitart a gonoszság utján.

KÉRDÉS:

Szerkesztő úr úgy vélekedik „Megoldható-e a bolsevizmus által a világprobléma“ kérdésre adott válaszában, hogy az orosz nép, ha választás alá bocsátatnék, egyszerűbben választaná a régi rendszert, mint a bolsevizmust, jóllehet, én arról győződtem meg a hazatért foglyok elbeszéléséből, hogy nagyon is kívánatos az orosz rendszer, s akik hazajöttek, vágyakoznak visszatérni Oroszországba. Nézetem szerint csak a bukott urak kívánják a régi rendszert, de nem a munkások. Mi Önnek a meggyőződése?

FELELET:

Fenntartom megelőző kijelentésemet, mely szerint: bolsevizmus által a világprobléma nem oldható meg, bolsevizmus abban az összetételében, amint ma van, nem megfelelő arra, hogy az orosz nép boldogulását szolgálja, avagy az emberiség általános elismerését kiérdemeli. Egyedül gazdasági alapon nem lehet megoldani a társadalmi problémát. Erkölcsi bázis nélkül fővenyre építendő rendszer a bolsevizmus. Ott, ahol más lap nem jelenhet meg, csupán, amely a bolsevizmust hirdeti megmentőkön, ahol a szenge fiatal gyermekek szívből az Istenhívést kitépik, ahol Isten országának eljöveteletét nem lehet hirtetni, mert ugymond, az általuk felállított rendszer Isten országa, ahol a szabadgondolat béklyóba van szorítva, ott nem lehet ideális állapotokról beszélni. Az Ön értelése, amelyet Oroszországból hazatért foglyok elbeszélésén szerzett, nem hitelt érdemlő. Más foglyok épp ellenkező véleményvel vannak az orosz bolsevizmust illetően. Különbösen is a lapok annak idején sokat foglalkoztak az ottani közállapotok leírásával. Én nem politikailag, Egyszerű tényként szövegem le, hogy az orosz nép, mint az egész emberiség elégedetlen a mostani állapottal, s mindenik várja sorsának jobbrafordulását, hogy élet, boldogság és szabadság legyen e földön s béke emberek között, s hogy az emberiség ez öszinte vágya csakis Isten országa felállításában fog kielégülést látni. Imádkoznék tehát Ön is velem együtt eképp: „Jön el a Te országod!“

... (NEVEZETESEBB NAPI ESEMÉNYEK RÖVID KRÓNIKÁJA) ...

Földrengés Japánban. Japánban óriási földrengés pusztított. A rengés Japán fővárosában, Tokióban volt nagymérvű. Jokohama és több már város rombadőlt. Az áldozatok száma 350,000 ember.

Megkezdődött a polgárháború Németországban. A német nemzeti szociálisták akcióba léptek. Támadásait ott kezdték meg, ahol legkevésbé lehetett volna várni, Kustrinben. E kis város Neumark fővárosa, Frankfurt porosz kerületben fekszik. A szélsőséges felfegyverkezett csapatok váratlanul lepték meg a várost és azt csaknem egészében elfoglalták. A küstrini katonai parancsnok elrendelte, hogy a Reichswehr tisztítsa meg a nemzeti bolsevistáktól a várost. Az ellentámadás, — amely nem ment vér nélkül — sikerre vezetett, a Hitler-alakulatok vezetőit letartóztatták.

Az angol kormány bukása előtt. A német helyzet változásra fordulásával, az angol politikai körök valószínűnek tekintik Baldwin bukását. Azzal vádolják, hogy tudott erőt mutatni Poincaréval szemben és a francia miniszterelnök kénye-kedvére járhatott el Németország ellenében.

A bolgár harc. A bolgár távirati iroda közli a kormánynak a néphez intézett kiáltványát. A kormány feltárja a titkos okokat, amelyek a kommunistákat forradalomra birták. A kiáltvány végül felhívja a népet, hogy járuljon hozzá az ország nyugalalmának megóvásához. A kommunisták összecsapások még mindig tartanak. Dimitroff bolgár kommunista vezért harc közben lelőtték.